

[Skatteministeren]

mark er på vej ud af en forholdsvis lang periode med lavkonjunktur, med stagnation, og at alle de tendenser, vi kan se i øjeblikket, faktisk peger i positiv retning. Det gør så også, at der ikke er behov for at belaste finanspolitikken yderligere for at få sparket yderligere gang i økonomien. I hvert fald vil vi risikere, at det kunne have andre skadevirkninger. Eksempelvis må den meget lave rente, som vi kan glæde os over i øjeblikket, under ingen omstændigheder sættes over styr ved, at vi på nogen måde giver anledning til usikkerhed om dansk økonomisk politik.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Nu siger skatteministeren, at det nok ville løbe mig koldt ned ad ryggen. Hvis det gjorde det, ville det nok være, fordi jeg synes, at der ikke er kommet rigtig gang i hjulene, som regeringen bliver ved med at påstå.

Når jeg nævner en drastisk nedsættelse af momsen i en kort periode, er jeg uenig med skatteministeren i, at det ville give et provenutab på et to cifret milliardbeløb, for der vil jo ske en hel del. Den moms, der skal betales, bliver af et meget højere beløb, fordi der kommer gang i hjulene, der bliver sparet penge på arbejdsløshedsunderstøttelse og meget mere. Men det kunne da være meget sjovt at regne på det, og det vil vi selvfølgelig gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af forskellige afgiftslove m.v. (Konsekvensændringer m.v.).

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 8/12 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Klaus Hækkerup (S):**

Dette lovforslag vedrører en række konsekvensændringer, dels af den toldlov, vi vedtog umiddelbart før jul, dels af det forslag til ændring af momsloven, som vi netop har behandlet. Ud over denne lange række konsekvensændringer indeholder lovforslaget nogle enkelte øvrige bestemmelser.

Bl.a. sker der en mindre opstramning af lønsumsafgiftsloven, så forskellige – få – virksomheder nu bliver omfattet. Endvidere sker der en mindre ændring af vin- og ølafgiftsloven, som måske kan møde beklagelse i nogle virksomheder, hvor de ansatte tidligere har kunnet drikke øl og vin afgiftsfrit, hvad de herefter bliver afskåret fra. Men også det må vi gennemføre med ro, synes jeg, sådan som det er foreslået.

Der sker en omlægning af opkrævningen af afgiften på mineralvand og konsumis, som jo bare er en administrativ forenkling – eller ikke bare – men som er en administrativ forenkling. Der sker en ændring, for så vidt angår tilbagebetalingen til virksomheder, for så vidt angår chokoladeafgiften, og der skabes hjemmel til beskatning af dem, der repræsenterer afsenderne ved postordresalg. Der sker en forlængelse af registreringsafgiftsfritagelsen for elbiler.

Men vigtigst af alle realitetsændringer – og det har vi jo også fået en henvendelse om i udvalget allerede inden førstebehandlingen af lovforslaget; forholdet har også været omtalt på forsiden af Børsen i går – er spørgsmålet om CO₂-afgiften. Lovforslagets indhold på CO₂-afgiftsområdet er dels en fremskyndet tilbagebetaling, som jeg nu ikke har set nogen ytre sig imod, dels en begrænsning af muligheden for opdeling af virksomheder med samme ejer for på den måde at forøge muligheden for at få spaltet en del af virksomheden ud, så man får en særlig energiintensiv del af virksomheden for sig selv og på den måde kan få et tilskud tilbagebetalt. Den tredje ændring er bestemmelsen om, at promsgrundlaget, det

[Klaus Hækkerup]

promsgrundlag, hvoraf der skal svares afgift, aldrig kan være mindre end 10 pct. af det samlede salg.

Den henvendelse, vi har fået, og det, der blev givet udtryk for i Børsen i går, og som jeg formoder også vil give sig udslag i en henvendelse til udvalget, vil vi selvfølgelig se på. Umiddelbart vil jeg sige, at jeg kan ikke følge de beregninger, der ligger til grund i de henvendelser, men jeg vil gerne på Socialdemokratiets vegne sige, at vi selvfølgelig er klar til at se på, om der her reelt er tale om en utilsigtet virkning, eller der er tale om skuffede forventninger – skuffelse over, at man ikke kan omgå bestemmelserne. I så fald vil vi selvfølgelig afvise dem.

Kirkegaard (KF):

Lovforslag nr. L 125 er unægtelig en blandet landhandel. Der er eksempelvis forslag om ændring af en stribe paragrafhenvisninger og en stribe øvrige redaktionelle ændringer; det skal man ikke forvente ihærdig konservativ modstand imod. Endvidere er der en række mindre ændringer i forskellige afgiftslove – jeg vil gerne behandle CO₂-afgiftsproblematikken helt for sig selv – men i de øvrige afgiftslove er der en række ændringer, sådan som hr. Klaus Hækkerup netop har omtalt det her fra talerstolen.

Disse ændringer er primært begrundet i administrative forhold, i et ønske om forenklinger. Disse begrundelser lyder generelt ganske fornuftige, men der kan naturligvis dukke problemer op under behandlingen i Skatteudvalget. Stort set synes vi i Det Konservative Folkeparti, at der er megen fornuft i de fleste af disse ændringer.

Men hovedproblematikken er naturligvis problemstillingen omkring CO₂-afgiftsloven. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi i Det Konservative Folkeparti er imod loven som helhed. Vi er uenige i den måde, man forsøger at gribe ind i virksomhedernes økonomi på. Og vi er da især imod det, når det optræder som et isoleret dansk fænomen, hvad der jo ikke kan undgå at få negative konkurrenceevnemæssige konsekvenser. I øvrigt er vi af den opfattelse, at loven som sådan i teknisk henseende er særdeles mangelfuld, og det er vel også disse mangler, som lovforslag nr. L 125 i en eller anden udstrækning forsøger at rette op på.

Vi har selvfølgelig ingen indvendinger imod, at de virksomheder, der skal have refusion, får det på et tidligere tidspunkt end i øjeblikket. Men stramningerne siger vi klart nej til.

Så kommer vi til problemet med provenuberegningerne. Der er beregnet en årlig gevinst for staten på 25 mio. kr. eller for nu at udtrykke sig helt præcist ca. 25 mio. kr. Stor var derfor overraskelsen, da vi fik en henvendelse fra Oliebranchens Fællesrepræsentation, som gjorde opmærksom på, at blot ét raffinaderi af disse 25 mio. kr. skulle levere ca. 5 mio. kr. Endvidere havde vi artiklen i Børsen i går, hvor specielt repræsentanter fra landbruget gjorde opmærksom på, at de skønnede, at de alene skulle betale ca. 40 mio. kr.

Så stor en difference imellem beregning i erhvervet og i ministeriet er selvfølgelig uacceptabel set fra Folketingets synspunkt. Skatteministeren er simpelt hen – for at sige det rent ud – under mistanke for at forsøge at fuppe Folketinget med sit provenuskøn. Det er en alvorlig sag, og derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren, om han vil fastholde provenuskønnet på de 25 mio. kr. I bekræftende fald: Hvordan definerer skatteministeren så ordet cirka, altså plus/minus hvor mange millioner? For det er selvfølgelig nødvendigt at få det med for helt at kunne vurdere, hvad det er, skatteministeren har bevæget sig ud i.

Vi er altså imod disse stramninger under alle omstændigheder. Men det er da klart, at disse besynderlige beregninger, som vi har set fra den ene og fra den anden side, ønsker vi at analysere meget nøje under udvalgsbehandlingen.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg kan også sige, at vi er helt på det rene med, at der skal ske en række redaktionelle ændringer, som forslaget lægger op til, i en lang række love.

Men det er alligevel, synes jeg, noget af et vovestykke, når man i lovforslagets titel taler om konsekvensændringer. Så tror man jo faktisk, det kun er redaktionelle ændringer, der skal ske. Men når man så kommer frem til lovforslagets § 15 og ser, hvad der lægges op til dér, nemlig vedrørende CO₂-afgiften, er der i sandhed ikke tale om konsekvensændringer. Så er der tale om meget væsentlige stramninger. Man strammer reglerne, for så vidt angår

[Svend Aage Jensby]

restitutioner og produktionstilskud; de skal indregnes i promsgrundlaget. Man nedsætter promsgrundlaget til minimum 10 pct. Det er stramninger, som kan mærkes af mange mindre virksomheder, gartnerier f.eks., og mulighederne for at opdele virksomheden på forskellige momsnumre indskrænkes væsentligt.

De stramninger alene skønnes at kunne medføre en provenuegevinst for staten på 30-40 mio. kr. Og så kommer, som hr. Kirkegaard rigtigt sagde, henvendelsen fra Oliebranchens Fællesrepræsentation, hvorefter raffinaderierne – og de ved det utvivlsomt – vil komme til at bidrage med ganske, ganske store millionbeløb.

Der er jo i virkeligheden tale om markante stramninger i en lovgivning, som er os så inderligt imod i Venstre. Så på dette punkt kan jeg allerede sige, at vi under ingen omstændigheder vil være med til at gennemføre noget som helst vedrørende § 15.

De lempelser, der er, kan vi naturligvis som modstandere af CO₂-afgifterne kun støtte, og også de øvrige lempelser, der lægges op til. Men så klar en tale skal det være!

Jens Thoft (SF):

Man skulle tro, skatteministeren og finansministeren havde en konkurrence om, hvem der kan fremsætte det tykkeste lovforslag. Hidtil må jeg erkende, at finansministeren med finansloven er gået af med sejren. Men det er nogle digre værker, der ligger foran os her i dag.

Vi kan i det store og hele støtte lovforslag nr. L 125, også detailændringerne omkring opkrævning af afgift for konumis og 35-årsgrænsen for veteranbiler. Jeg klagede allerede dengang, vi lavede grænsen for veteranbiler, over, at den ikke var rullende. Det er den blevet nu. Det er helt fint. Også lønsumsafgift af visse tandlægeydelser kan vi støtte, og det gælder også registreringsafgiftsfritagelse for el køretøjer, gebyrer for rykkere og sådan noget.

Så er der ændringerne af CO₂-afgifterne og de værnsbestemmelser, som skal hindre utilstøttet tilbagebetaling af CO₂-afgift. Dem støtter SF naturligvis omtrent lige så varmt, som hr. Svend Aage Jensby var modstander af dem.

Når det drejer sig om forslagene, som skulle tage hensyn til CO₂-afgiften i ekspanderende virksomheder og i særligt energitunge virk-

somheder, er det noget, vi vil se nøje på under udvalgsarbejdet, for det er med nogen bekymring, vi konstaterer, at den miljømæssige virkning vil være et forøget CO₂-udslip. Derfor er det et grundlæggende skridt i den forkerte retning, men lad os prøve at se på det i udvalget. Men der skal gode argumenter til her.

Så har jeg en enkelt detalje. I ikrafttrædelsesbestemmelserne fremgår det, at chokoladeafgiftsloven vedrørende isvafler har virkning allerede fra den 10. december 1993. Hvorfor nu det?

Men altså i det store og hele en positiv modtagelse.

Ole Donner (FP):

Som det fremgår, har dette lovforslag megen sammenhæng med den momslov, vi lige har behandlet, og Fremskridtspartiet kan støtte mange ting i det foreliggende lovforslag. Vi synes f.eks., det er en god idé, at man nu endelig har fået øjnene op for den tåbelige beregningsmetode, der har været i forbindelse med softice og chokoladeis, og at man nu ikke længere skal registreres, fordi man har en softicemaskine. Når man får fjernet det, vil man nok finde ud af, at man ikke har haft ret stort overskud ud af alt det arbejde, man har haft med at få de få kroner ind i afgiften.

Vi kan også støtte forslaget om, at man forlænger afgiftsfritagelsen for elbiler, og vi er meget tilfredse med, at der nu sker noget på veteranbilområdet. Men som De Konservatives og Venstres ordførere også gav udtryk for, er der en lang række ting, som vi absolut heller ikke kan støtte. Vi kan ikke støtte sådan noget som, at der nu skal indføres lønsumsafgift for dentallaboratorier, tandlæger, tandteknikere osv.

Så der er en lang række ting, vi vil tage forbehold over for, og som vi vil stemme imod, men vi vil selyfølgelig være med til de redaktionelle ændringer og til alle de forbedringer, der ligger i lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget, og vi støtter hele forslaget, alle detaljerne, selv om nogle af detaljerne jo indimellem kan få én til at hæve øjenbrynene noget. Der bliver afsløret mange interessante ting i det danske samfund. Vi har i vort parti jo undret os lidt over, at der

[Ellsabeth Arnold]

virkelig var afgiftsfrigtagelse for øl, som virksomheder stillede gratis til rådighed for de ansatte. Det synes vi egentlig er en uting, men nu bliver det da i hvert fald skærpet lidt, og det kan vi kun gå ind for.

Så støtte fra Det Radikale Venstre til lovforslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Der er også her tale om en meget omfattende teknisk lov, men den indeholder også nogle rent lovmæssige, politiske og økonomiske ændringer, og der er fornuft i en hel del af dem. Vi finder specielt, at der er god anledning til at indskrænke mulighederne for opdeling af virksomhederne. Der er ingen tvivl om, at der har været mulighed for et misbrug dér, som ikke er tilsigtet.

Med hensyn til CO₂-afgiften og de indvendinger, der er kommet fra visse partiers side, vil vi være villige til at se på det under udvalgsbehandlingen. Hvis der direkte er urimeligheder, skal vi selvfølgelig have set på dem.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg synes også, jeg har lov til at konkludere, at når vi ser på, hvor mange ændringer det lovforslag, vi her har til behandling, indeholder, er der i forhold til 99 pct. af det en meget bred enighed. Jeg vil gerne takke for de positive meldinger, der er kommet i så henseende.

Det, der har præget diskussionen, har været bestemmelserne om CO₂-afgiften, og det er der på sin vis ikke noget overraskende i, i og med at det jo er et emne, vi har diskuteret mange gange. Men jeg vil gerne fastslå, at det eneste, der er hensigten med de opstramninger, der er foreslået, er nødværge imod, at man kan undvige CO₂-afgiften. Jeg vil, som det også blev sagt af flere og sidst af hr. Ole M. Nielsen, bestemt være meget lydhør over for, hvad der måtte komme af henvendelser til Skatteudvalget.

Så spurgte hr. Kirkegaard, om jeg forsøger at fuppe Folketinget med mit provenuskøn, og at det ville være en alvorlig sag. Det er jeg enig med hr. Kirkegaard i, hvis det var tilfældet.

Vi har selvfølgelig forsøgt så nøgternt, vi overhovedet har haft mulighed for det, at foretage en vurdering af provenuvirkningerne. Jeg

kan sige, at efter de seneste oplysninger, der har været fremme, også efter omtalen i dagbladet Børsen i går, har vi foretaget en fornyet vurdering. Ud fra vores bedste skøn er det stadig væk vores opfattelse, at de provenuangivelser, der fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er korrekte. Men vi vil selvfølgelig også på det punkt gerne blive klogere, hvis der er behov for det efter de henvendelser, der kommer. Men vi kan i hvert fald se, at en række af de oplysninger, der har været fremme offentligt, simpelt hen ikke kan passe. Men – jeg tror, det var hr. Klaus Hækkerup, der sagde det – hvis det er sådan, at nogen har planlagt at lave nogle lidt mystiske opdelinger med det formål at undvige denne afgift, og at man indregner det som provenutab, uanset at man hidtil har betalt, kan man selvfølgelig nå frem til nogle helt andre provenuskøn. Derfor er der nok heller ingen tvivl om, at det, at vi har foreslået disse ændringer, forhindrer et provenutab i de kommende år, som ellers vil indfinde sig. Men det er hele hensigten med forslaget.

Så kun den stiltfærdige bemærkning i forhold til de diskussioner, vi har haft her, at selv om vi har været uenige og stemt forskelligt omkring CO₂-afgiftslovene, har vi jo i hvert fald brugt pengene også fra CO₂-afgiftslovene i fællesskab. Bl.a. anvendte vi en del af provenuet til at bekæmpe grænsehandelsproblemet. Det vil sige, at udgiftssiden er forholdsvis konstant, når vi har brugt pengene, og derfor er vi, hvis vi skal være ansvarlige i forhold til finanserne, nødt til også at forsøge at forhindre, at penge i modstrid med det, der har været lovens formål, siver ud af kassen. Det er som sagt formålet.

Også derfor vil jeg godt sige, at jeg på dette punkt gerne vil signalere en meget stor åbenhed både over for de virksomheder, der henvender sig, og over for udvalget, hvis det kan påvises, at der er utilsigtede virkninger. Dette er en nødværgeforanstaltning, der sættes ind for at forhindre fremtidige provenutab og for at forhindre, at man kan indrette sig med det ene formål at slippe for at betale en afgift.

Er der nogen, der kan påvise, at det her er mere vidtgående, ser vi bestemt gerne på det. Så der er en meget stor åbenhed for at lytte til de argumenter, de bemærkninger, de konkrete eksempler, der måtte komme under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Nu kom der jo en betydelig grad af elastik i provenuberegningen på de 25 mio. kr.

Jeg forstår, at skatteministeren fastholder tallet, men lægger en elastik ind i forhold til, hvad det er. Jeg kan forstå, at skatteministeren opfatter de 25 mio. kr. som en provenuforbedring, hvis virksomhederne udviser det, som skatteministeren opfatter som en pæn opførsel. Men det kan godt være et andet beløb i forhold til, hvordan virksomhederne rent faktisk opfører sig. Den form for provenuberegning er selvfølgelig hverken til at skyde igennem eller til at argumentere imod.

Jeg kan konkludere, at der i al fald er ganske meget elastik i den provenuberegning, og at der er et behov for en ganske omfattende analyse i Folketingets Skatteudvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af vurderingsloven og af forskellige skatte- og afgiftslove. (Ny vurderingsorganisation og årlige vurderinger).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 15/12 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Ikke overraskende har skatteministeren fremsat dette lovforslag om ændring af vurderingsloven, idet jo et bredt flertal af Folketingets partier i november 1992 vedtog en dagsor-

den, der opfordrede den daværende regering til at forberede en reform af ejendomsvurderingerne, så man bl.a. kunne få årlige vurderinger, bedre informationer til borgerne om vurderingsresultatet og hurtigere behandling af klager.

Det hidtidige system er blevet kritiseret for at være uforståeligt og for ikke at være præcist nok, og det har været kritiseret, at der kun er klageadgang i forbindelse med vurderingerne hvert fjerde år og ikke ved årsreguleringerne.

Som jeg læser ministerens lovforslag, imødegår det til fulde disse kritikpunkter, og jeg vil holde mig til de tre vigtigste punkter. For det første får man efter den næste almindelige vurdering den 1. januar 1996 kun én årsregulering pr. 1. januar 1997 og går derefter over til årlige vurderinger med årlig klageadgang fra og med den 1. januar 1998. Når man ser på den arbejdsbyrde, det medfører at lave en sådan omlægning, er denne overgangsbestemmelse meget rimelig.

For det andet foreslås det, at den statslige vurderingsorganisation styrkes ved, at vurderingsformanden, som hidtil har arbejdet med bistand af det kommunale vurderingssekretariat og har stået alene med opgaven, suppleres med to vurderingsmænd. Det er tiltalende, at udpegningen af såvel formanden som vurderingsmændene sker efter indstilling fra amtsrådene, og i Socialdemokratiet finder vi det vigtigt, at vi på den måde både sikrer en styrkelse af det folkevalgte element og får en mulighed for bedre og mere præcise vurderinger.

For det tredje foreslås det som noget meget positivt, at første klageinstans, skyldrådene, kan arbejde mere smidigt, så klagebehandlingen kan være færdig før den næste vurdering, ligesom skyldrådenes uafhængighed i forhold til den første instans vil styrkes.

Fra Socialdemokratiets side kan jeg kun medgive, at en gennemførelse af de nye regler om ejendomsvurdering vil betyde bedre vurderinger og en styrkelse af både service og retssikkerhed over for borgerne, hvilket vi hilser med megen tilfredshed, så jeg tilslutter mig forslaget på Socialdemokratiets vegne.

Aagaard (KF):

Baggrunden for lovforslaget er et bredt ønske om at bevare det folkevalgte element i vor vurderingsorganisation og desuden – som det